

Rödda Röstler

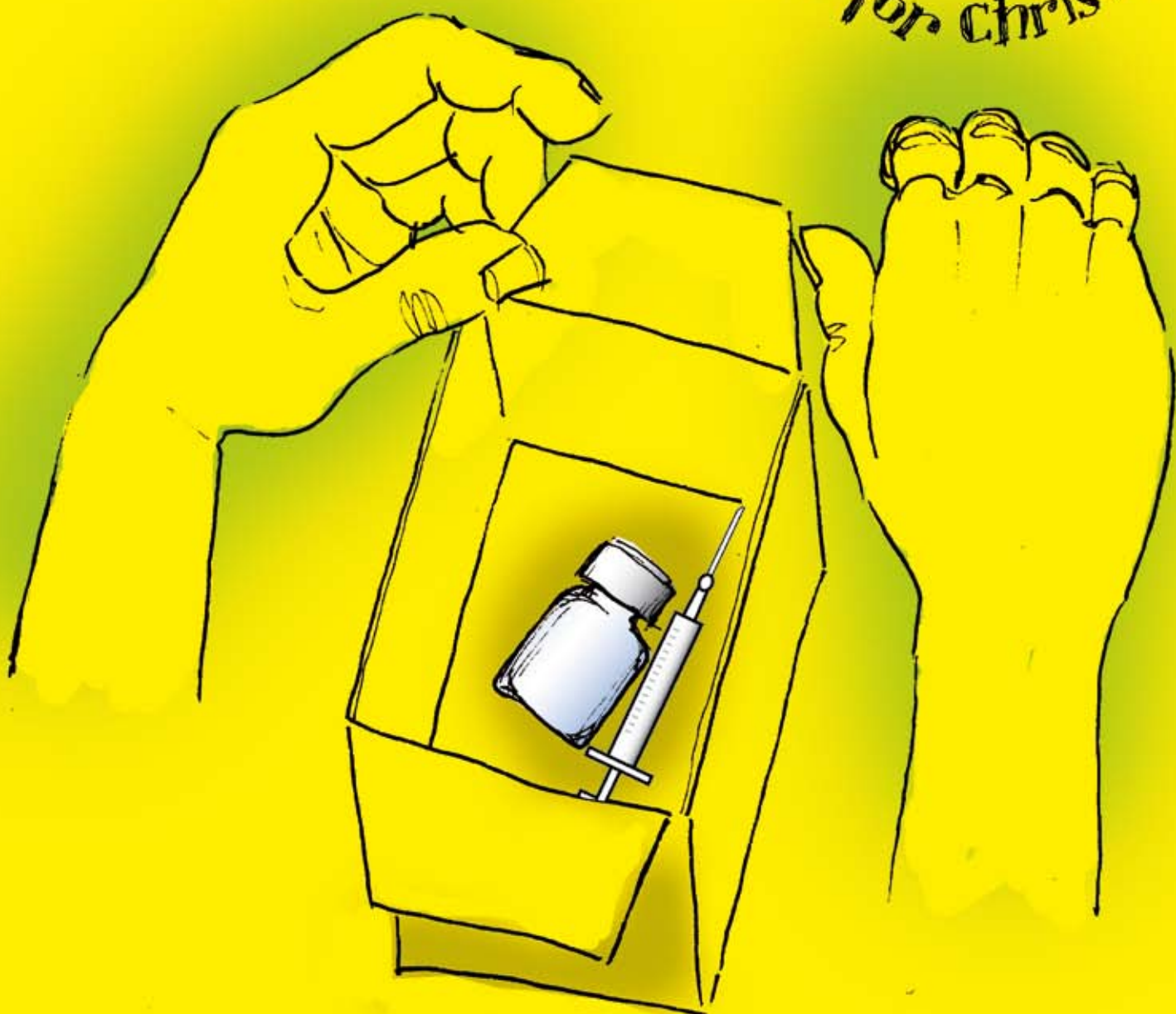
Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar jan 2021, nr 67

Om den vilda strejken som inte blev .. sid 4
Monika Roll

Kupp eller tomrum? sid 5
Klas Sandberg

Ett nytt parti? sid 6
Bengt Sundell

All i want for christmas

Ill: Klas Sandberg

Innehåll	
Röda Röster nr 67.....	2
Låt tusen röster höras.....	3
Om den vilda strejken som inte blev ..	4
Monika Roll	
Kupp eller tomrum?	5
Klas Sandberg	
Ett nytt parti?	6
Bengt Sundell	
Intervju med Maria Schöön, ordförande för Vänsterpartiet Älvsjö-Hägersten ...	7
Monica de Santa Cruz	
Månadens citat.....	9

Röda Röster nr 67

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad.

Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton.

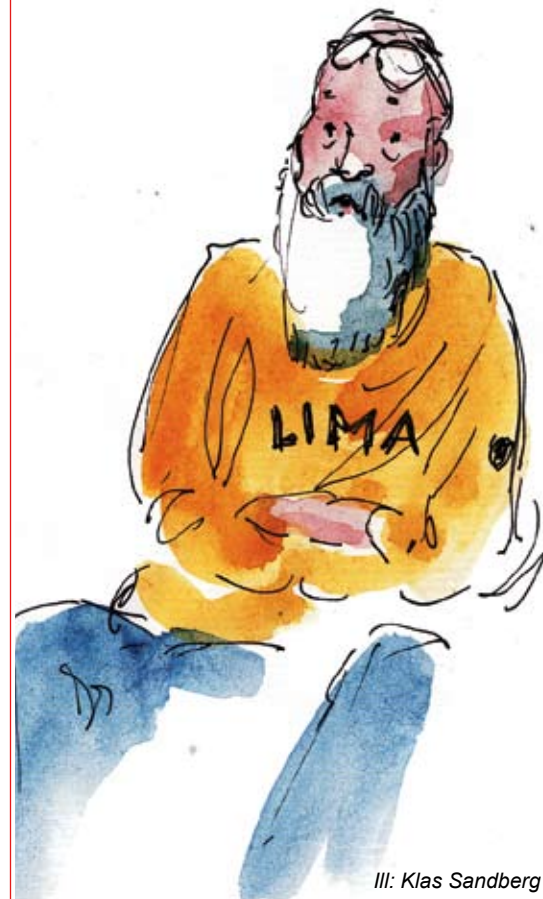
Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna. Redaktionen består av Erik Andersson, Ellinor Hultman, Maria Ljuslin, Johan Norlin, Klas Sandberg och

Monica Santa Cruz.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 67 är 2 av 4 texter skrivna av kvinnor.

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändig för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Om den vilda strejken som inte blev

🤔 Ja, man blir helt knockad av den organisering som Seko klubb Pågatåg visar. De har gått igenom många strider och det har svetsat samman klubben allt mer. Det visar att i slutändan handlar det om makten man har som kollektiv. Går man ihop och organiserar sig, ja då är chansen stor att man får till en förändring till sin fördel. Hela fackföreningsrörelsens grundtanke.

🤔 Kommer vi se fler hot om vilda strejker framöver? Ja, det tror jag bestämt. Inte minst med tanke på en förändrad Las som kommer göra det lättare att säga upp. Kontroversiella uppsägningar kommer på många håll inte bara kunna klubbas igenom utan motstånd, även om det för tillfället råder fredsplikt, tror jag.

🗨️ Frågan är om och hur man kan och bör stödja en vild strejk. Just i detta fall då det gällde spårtrafikavtalet, som mitt eget namn står på och där Pågatågens lokala avtal är en bilaga, ville jag vara mycket försiktig. Här gäller MBL 42 § som säger att du inte får stödja en olovlig stridsåtgärd om du är bunden av samma kollektivavtal

🤔 ... I praktiken har det dock aldrig hänt att någon bötfällts för att ha uttalat sig positivt om en vild strejk. Som klubb kan man göra stöduttalanden utan att uttrycka stöd för den "olovliga stridsåtgärden". Det är viktigt att uppmärksamma och medvetandegöra medlemmar och allmänhet på vad som händer, men det kan vara bra att överväga sina ord. Vad jag förstår betyder det också oerhört mycket för den kämpande klubben i fråga med minsta lilla stöd utifrån för att fortsatt hårdna ut.

💰 Att uppmana till att samla in till strejk-kassor ska också undvikas i officiella kanaler. En del fackliga medlemmar är mer militanta, andra inte. Det gäller att man har respekt för varandra och är lyhörd.

🤔 Som fackligt engagerad har du ju som mål att medlemmarna ska få det bättre. De flesta vill att alla som arbetar ska få det bättre. Vad man har för syn på kollektivavtal skiftar. Vissa tycker att dessa är ett mål i sig och något man alltid ska respektera. Andra att det ibland kan vara nödvändigt att bryta mot fredsplikten kollektivavtalet medför.

⚖️ Personligen har jag en mer dynamisk

syn. Den vilda tunnelbanestrejken som skedde då jag var tonåring formade en hel del för det jag står för än idag. Samtidigt ser jag värdet i att ha en stabil svensk modell.

🐻 Jag tycker att det bland somliga, läsa de som står långt till vänster, kan bli en exotifiering kring vilda strejker. Man blir så exalterad och uppeggad över att det händer. Det haglar slagord i ens flöde och man undrar vad folk ens sysslar med.

🤔 Kontentan är väl ändå att imponeras av klubb Pågatågs briljanta organisering. Att de som står längst bak att komma i rörelse och att man blir en enad kraft. Det har de lyckats med. Det är så man förändrar och det är det som måste vara drivkraften för fackligt engagerade.

Vad säger ni?

Monika Roll, V Hässelby-Vällingby

Kupp eller tomrum?

Kompanjoner... samtidigt som det bedyras att det inte är på riktigt. Svenskt och amerikanskt stridsflyg samövar.

Bild: Försvarsmakten

Om det går som en anka, kväker som en anka, ser ut som en anka ja då ÄR det förmodligen en anka.

En stor anka som vaggar omkring i svensk säkerhetspolitik just nu: frågan om svensk NATO-anslutning. År efter år förklarar försvarsminister Hultqvist "Sverige skall inte gå med i NATO". Samtidigt tar samme försvarsminister det ena steget efter det andra för att bana vägen för ett NATO-medlemskap. Världlandsavtalet 2016, en mängd andra samarbetsavtal med USA. Den ena gemensamma militära övningen efter den andra. Efter en övning med amerikanska specialförband i Stockholms skärgård hade Försvarets Forum som rubrik om Sverige och USA: "Tillsammans på östfronten".

Utvecklingen har enligt journalisten och historikern Anders Björnsson ÖKAT med Socialdemokraternas makttillträde 2014. Kontrollen över svensk säkerhetspolitik flyttades "under närmast kupp-partade former, från utrikesdepartementet till försvarsdepartementet och generalerna.

Försvarsministern skaffade sig en general som statssekreterare. UD borde ägna sig åt feminism."

Margot Wallström petades från posten som utrikesminister till förmån för den mer fogliga Ann Linde.

Man kan, som Anders Björnsson, tala om en kupp. Kanske handlar det snarare handlar om att ett tomrum i svensk säkerhetspolitik.

Bakgrunden är att det mesta av det politiska intresset koncentrerar sig på "vård, skola, ekonomi". Det är DÄR val vinnas eller förloras. Dit skickar partierna sina bästa krafter.

Försvar och säkerhetspolitik betraktas ofta som något "som blev över" efter det kalla kriget. (En vänsterpolitiker i försvarsutskottet beklagade sig över att han i själ och hjärta upplevde sitt arbetsområde som "tråkigt".)

Hur är det med Vänsterpartiet? Partiprogrammet är mycket bestämt på bibehållen alliansfrihet men hur går det med det löpande arbetet? Sedan 2017 har

V:s plats i försvarsutskottet i tur och ordning skötts av tre riksdagsledamöter, Stig Henriksson, Lotta Johnsson Fornave och Hanna Gunnarsson – som sitter nu. Det betyder ny ledamot vartannat år. Varje gång måste ämneskunskaperna läsas in igen och en kurs läggas upp. Det skapar en ryckighet i V:s försvarspolitiska arbete.

Bara Stig hann arbeta upp kontakter i media.

Miljöpartiet har enligt välinformerade källor nästan aldrig intresserat sig för säkerhetspolitiken.

De borgerliga medlemmarna av försvarsutskottet behåller sina poster i årtal. Allan Widman har varit Liberalernas försvarspolitiska talesman sedan 2008. Hans Wallmark företrädde moderaterna i fyra år 2014-18, flyttade till utrikesutskottet, men rycker fortfarande in då och då för att ge ett handtag med den moderata säkerhetspolitiken. Mikael Oscarsson (Kd) har suttit på sin plats i försvarsutskottet sedan 2010.

Det skapar kontinuitet i deras arbete. De borgerliga ledamöterna går nästan alltid på samma linje som de "säkerhetspolitiska

experterna” från FOI och Försvarshögskolan. (Mikael Oscarsson kunde på en del konferenser ses bli snudd på devot.)

Och som sagt: den linjen är att föra Sverige närmare och närmare NATO. Helst i tysthet. Sd har på sistone närmat sig de borgerligas syn (mera öppet).

Vilket lämnar oss med det största partiet på vänsterkanten: S. Om miljöpartiet är frånvarande, de borgerliga partierna hejar på utvecklingen, vad gör S? I synnerhet: vad gör den socialdemokratiska försvarsministern Hultqvist?

Normalt brukar socialdemokratiska ministrar bygga upp sina staber av gamla kompisar från SSU och kommun. Försvarsminister Hultqvist omger sig nästan helt med militärer. Det är de han resonerar med när politiken skall utformas. En insatt källa gissar att det kan bero på en olycklig längtan att bli omtyckt av officerarna. En rad av Hultqvists föregångare har haft rätt spant förhållande till den militära professionen och betraktats med en hel del förakt av den. Peter Hultqvist kan ha känt sig extra utsatt pga att han själv inte haft någon prestigefull befattning under lumpen. (Hultqvist började som malaj men begärde snart vapenfri tjänst.)

Det är sammanfattningsvis ingen upplyftande bild man får. Teoretiskt skall försvaret vara opolitiskt och stå under översyn och ledning från regering och riksdagen. Här är det snarare är det vakthunden som själv håller i kopplet. I stort sett är det kretsen av stabsofficerare kring försvarsminister Hultqvist som driver på. De politiker som SKULLE ha granskat och kontrollerat verksamheten har i stort sett abdikerat (MP)(S), ELLER byts hela tiden ut (V), ELLER hejar på utvecklingen (M)(Kd)(L)(Sd).

Så den Hultqvistska ankan vaggar vidare i svensk säkerhetspolitik.

Klas Sandberg V-Enskede

Röda Röster III: Klas Sandberg

Ett nytt parti?

Som krönikör i dagens arena den 21 november skriver Jonas Sjöstedt om ett nytt parti. Ett parti där Reformisterna – en nyligen bildad förening inom socialdemokratin, med en liknande agenda som vänsterpartiet går ihop och förenas i ett socialistiskt reformistiskt massparti. Som skulle kunna samla 20 procent av väljarna inom arbetarrörelsen. Ett parti som ska förena det gröna med feminism och socialism. Samma dag skriver en ledare i dagens arena ”Var är vänstern när högern mobiliserar?. Och valet är inte långt borta – vad är vänsterns samlade motdrag?” Ska Reformisterna med sina 3500 medlemmar ge oss svaret?

Är Jonas förslag den 21 november, vänsterns motdrag mot högerpartierna? Reformisterna är en socialdemokratisk förening, som vill se en starkare socialdemokrati. Reformisterna säger vi kan välja mellan ett samhälle där de rikare blir rikare, eller så kan vi engagera oss för förändring.

Den 23 november kommer Reformisternas svar i dagens arena på Jonas inbjudan. De hälsar ”Du är välkommen, Jonas!”. Reformisterna skriver att ”alla vänsterpartister som definierar sig som demokratiska socialister och känner längtan att komma tillbaka till den samlande kraften i svensk arbetarrörelse- dörren står öppen för er återkomst sedan 103 år tillbaka.” Det känns som en inbjudan med armbågen. ”Enligt vår uppfattning är den viktigaste uppgiften som står framför oss att övertyga miljonen människor ur den svenska valmanskåren att lämna M,KD,SD,C och L för att istället välja framtidens, gemenskapens och solidaritetens väg. Och det är väl här någonstans Jonas Sjöstedt och Vänsterpartiet har sitt eget val att göra.”. Ja så kan man skriva om man skådat ljuset. En framtid med fd. borgerliga väljare- hur ser den ut?

Ledaren i dagens arena frågar ”vad är vänsterns motdrag mot högerpartierna”? Vad bör vänsterpartiets motdrag vara? Ska vi gå i gemensamma 1 Maj-tåg. Hur ska en s förening kunna gå ihop med vänsterpartiet. Det finns ingen realism i Jonas utopiska dröm och längtan. Enligt § 3 Medlemskap i arbetarkommunen under Moment 3 står ”Endast ett partimedlemskap är möjligt”. Ur

V:s stadgar § 5 ”Medlemskap kan av parti-förenings styrelse nekas den som är medlem i konkurrerande politiskt parti”. Varje parti eller förening har sin egoism att förvalta. Det är bättre att göra pinan kort och sticka hål på ballongen. I en ”Ny socialdemokratisk välfärdsmodell” där 90 procent ska vara offentligt, och 10 procent idéburet. Och profiten försvinner.

Reformisterna vill:

- Initiera parallella statliga utredningar.
- Tillsätta en grundlig utredning av det nationella utrymmet.
- Inom Regeringskansliet inrätta en funktion till centrala utredningar.
- Struktur för att analysera motkrafter.
- Expertgrupper och remissprocesser balanseras.
- Tillsätta forskarreferensgrupper.
- Lag – och ändamålsstyrning.
- Inrätta brukar- och anhörigråd.
- Inrätta en grundlagsskyddad myndighet för välfärdsrevision.
- Inrätta en förvaltningsmyndighet- välfärdsombudsman.
- Inrätta en funktion för kartläggning av behov och metoder som idéburna organisationer utvecklat.
- Offentlighetsprincipen utökas för att gälla alla utförare av offentligt finansierade välfärds-tjänster.

Det krävs progressiva rörelser för att på allvar börja arbeta för det som kännetecknar en universell välfärdsmodell. Och det gäller att organisera folkflertalet för att stå upp mot starka ekonomiska krafter. Den socialdemokratiska reformkonsten återaktiveras denna gång i välfärdsfrågan. Reformismen är en långsam konst” skriver Reformisterna. Är reformisterna det nya arbetarpartiet socialdemokraterna.? Allt verkar vara möjligt i konstens värld.

Bengt Sundell V Hägersten

A portrait of Maria Schön, a woman with dark hair and glasses, wearing a white jacket over a black top. The background is a warm, textured wall.

Intervju med Maria Schön, ordförande för Vänsterpartiet Älvsjö-Hägersten

Maria Schön, Foto: Lisa Weegar

Forts nästa sid

Forts fr föregående sida "Intervju med Maria Schöön..."

Berätta om dig själv. Vad har du för bakgrund och hur blev du politiskt aktiv? Hur ser du din roll som ordförande i V-Älvsjö-Hägersten.

Jag är uppvuxen i Stockholm och har 2 vuxna barn. Jag har arbetat inom vården, hemtjänsten på 80-talet och inom Omsorgen i bostadsgrupp. Jag har en bakgrund som konstnär men bytte sedan bana och omskolade mig till programmerare.

Min politiska aktivitet har varit inom anti-kärnkraft-rörelsen, anti-drog-rörelsen, som fackligt arbetsmiljöombud. Och lite studier inom Vänsterpartiet i min ungdom. Sedan början av 2000-talet har ilskan bara växt inom mig när jag ser hur våra gemensamma resurser har reats ut och hur illa människor blir behandlade. Hur orättvisorna bara växer. Till slut blev jag medlem och nu har jag sen några år haft tid att engagera mig och det känns väldigt bra och viktigt.

I min roll som ordförande tycker jag att uppdraget är att vara en organisatör och samlande kraft. Att få så många som möjligt involverade och att se till så att alla känner sig välkomna i föreningen. Att föreningen blir ett ställe att hämta kraft och inspiration ifrån. Att känna gemenskap i vårt arbete. Att stödja initiativ och hjälpa till.

Vilka frågor är viktiga att driva lokalt? Har föreningen tagit ställning kring någon sådan viktig fråga?

Vi är via stadsdelsnämnden aktiva i att kämpa för vår välfärd, att försvara äldreomsorgen, barnomsorgen och skolorna mot nedskärningar.

Hur påverkar Corona-krisen partiföreningens arbete? Har ni ställt om nu? Hur i så fall? Hur fungerar responsen från medlemmarna?

Jag har nu varit ordförande i ett år och det har verkligen varit utmanande. Vi har haft väldigt svårt att nå våra medlemmar genom att bjuda in till digitala aktiviteter. Trots det har vi förstås fortsatt och i höstas bestämde vi oss för att fokusera på studier och organisering. Vi bjöd in till 2 tema-kvällar om arbetsrätten och dessa var ganska välbesökta. Vi bjöd även in våra grannföreningar till en satsning på organisering med Richard Olsson från Malmös förening som inspirationskälla.

Vi blev alla ordentligt peppade och drog igång Projekt Organisering inför valet 2022. Vårt första mål är att nå alla våra medlemmar via telefon under 2021. Till hjälp använder vi Zetkin som är ett bra verktyg.

Det är en svår tid nu eftersom vi inte kan hålla fysiska möten, hur håller ni lågan brinnande?

Ja vi har våra styrelsemöten där vi börjar med en runda, där alla berättar hur de mår och hur man har det. Eftersom man träffar så lite folk och många känner sig isolerade så är dessa online-möten viktiga, inte bara för föreningsarbetet utan att vi kan träffas även om det bara är digitalt.

Vi har även infört ett återkommande online-möte som vi kallar Tisdagsfika för medlemmar men även för "hangarounds". Där träffas vi digitalt i en timme, fikar och pratar om det som dyker upp, lär känna varandra och pratar politik. Någon ger en introduktion på 10 minuter

om valfritt ämne. Det är anspråkslöst och trevligt och genom att hålla en introduktion så peppas man att ta reda på fakta i något ämne man är intresserad av och får öva sig att hålla ett kort föredrag. Vi andra får välbehövlig information.

Att bjuda in till föredrag eller tematräffar har varit populärt och fungerar bra om man bara klarar av att hantera tekniken. Tyvärr tycker flera medlemmar att det är för mycket motstånd och man kanske inte ens har fungerande smartphone eller dator.

Hur jobbar ni med de nya medlemmarna? Hur aktiverar ni dem?

Med vår Projekt Organisering 2021 har vi ringstugor och har som mål att ringa alla våra medlemmar. Vi lär känna varandra, intresseområden, vad man jobbar med etc. Vi bjuder då in medlemmen till antingen förenings-möte, Tisdagsfika eller något som distriktet ordnar såsom

Nachos för nybörjare mm. Vår medlemsansvarige har som målsättning att kontakta nya medlemmar så fort som möjligt.

Berätta lite om ert utåtriktade arbete, bland de boende i stadsdelen. I vilka kampanjer är era medlemmar mest involverade?

Under det här året har vi inte haft något utåtriktat arbete. Vi hoppas 2021 ger oss möjligheter och då främst att ha röda lördagar mm.

Maria Schöön intervjuades av Monica de Santa Cruz, Röda Rösterns redaktion

Röda Röst

Månadens citat

Alla ser att samma typ av politisk rörelse som Trump manar fram finns i Sverige också. Inget parti som vill samarbeta med detta har någon demokratisk trovärdighet kvar. Bara säg nej och lös majoriteter på annat sätt. Ja, jag talar till er @moderaterna @kdriks och @liberalerna

Marie Antman, studieledig kommunikationschef V

Det här med att statskupper är oamerikanskt stämmer ju inte så bra, det är bara det att amerikanska presidenter brukar se till att de sker i andra länder.

Jonas Sjöstedt, fd partiodförande

Men vad är detta? Jag kommer inte ens in på mitt eget jäkla kontor i Stockholms stadshus utan passerkort. Hur är det möjligt att kuppmaakarna kan ta sig in i talmannens i Capitolium?

Clara Lindblom, Oppositionsborgarråd V

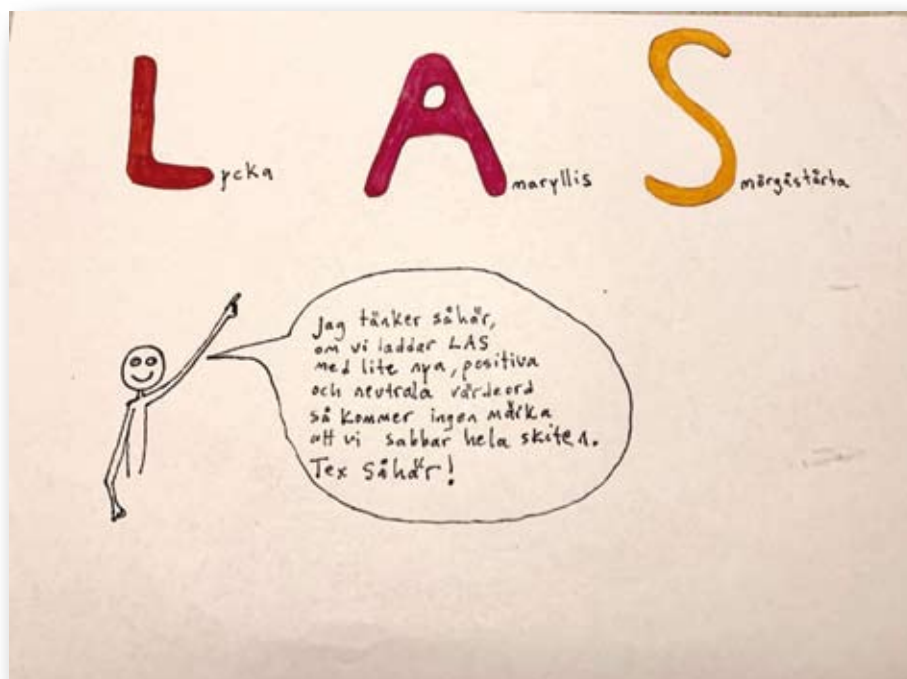
Since it appears GOP leaders need a reminder:

There is no "healing" from this without accountability.

And there is no "unity" with white supremacists.

You know the President's state has devolved dangerously. If you're too weak to do anything about it, you're too weak to serve.

Alexandria Ocasio-Cortez, kongressledamot dem

Ill: Frida Lundin